

пари, а никой да не дава. И като има добро влияние войводата, да пише до образуванитѣ комитети съ присърце да заработатъ; съ друго писмо до Македонски, пише, че е получилъ писмото му, за да испрати човѣкъ до Панайота и въ Цариградъ (където сж били испратени Заимовъ и Бенковски съ други нѣколко другари за да подпалатъ Отоманската столица, като избухне възстание. Но Старозагорското възстанне не успѣ, а подпалването на Цариградъ е останало само като замисль).

Въ XII отдѣлъ е кореспонденцията на Иванъ Г. Сапуновъ (1873—1877 г.) изключително до Панаойтъ Хитовъ, на брой 18 номера, отъ които 7 телеграми и 11 писма. Той е билъ близъкъ на войводата и въ едно писмо отъ 1875 год. се оплаква, че отъ Ив. Драсовъ и др. билъ нападнатъ, че ужъ поделили паритѣ съ войводата, които последния ги взелъ да премине въ България, за да спомогне на Старозагорското възстание. Но той като имъ обяснилъ причинитѣ и че такова действие е пагубно за дѣлото, мнозинството е одобрило решението на войводата. Въ Кладово като е имало оръжие издействувано отъ войводата, запитва го това оръжие на разположение ли е? Съ последна телеграма отъ 28. II 1877 год. отъ Кюприя, съобщава на войводата да замоли военния министъръ да бжде преместенъ въ Белградската болница.

Въ XIII отдѣлъ е кореспонденцията на П. Н. Юрдановъ (1868—1876 г.), която е сжщо изключително до войводата Панаойтъ Хитовъ, на брой 19 номера, отъ които 2 сж телеграми. Съ едно писмо отъ 21. X 1875 год. съобщава, че е ходилъ отъ Бекетъ въ Турно Северинъ, за да се срещнатъ, но като видель, че ще се забави воеводата, а средствата не позволявали за много чакане, тогава той се върналъ. Пише: дали Сърбия ще отвори война таи той заедно съ други криво лево да преминатъ, ако ли не, тогава да се зимува по мѣстато си, да се не даватъ повече безполезни жертви, като Х, Димитръ и Стефана (Караджата). Богъ да ги прости, поне